

slijep da ne bi vidio da zbog ove četiri stvari treba dati prednost definiciji, koju je Platon isticao, ispred dokaza, Aristotelova pronalaska? [319]

Iznesimo ovdje Platonova mjesta o definiciji. U *Ljubavnicima* ima ovo: »Što, dakle, rekoh, zar ti se čini da netko može znati 5 bilo koju stvar, da li je lijepa ili ružna, za koju od početka ne zna što je?« To je pitanje *da li je*, a onda dolazi odmah *što je*: »Znaš li, dakle, rekoh, što je to: filozofirati? Dakako, reče. Što je dakle?« U *Lahetu* piše: »Naime, ako ne bismo znali samo to, što je vid ili 10 što je sluh, jedva bismo bili savjetnici koji nešto vrijede.« Zatim poslije: »Dakle, zar to ne treba biti: znati što je vrlina?« I: »Kad nešto znamo, zar ne ćemo i reći što je?« I na početku *Menona*: »Za ono što ne znam što je, kako ću spoznati kakvo je? Čini li ti se mogućim da onaj koji uopće ne poznaje Menona, znade je li 15 lijep ili bogat ili plemenit?« To je ona treća kvestija četvrte knjige *Analitike*. U *Fedru* je pak jasno naučavao da prije nego pristupimo definiciji, moramo razlučiti homonimnost riječi. Nije to samo propisao, nego je i samim djelom učinio tražeći definicije ljubavi i ljubavnog zanosa. Kako ćemo je tražiti uči, ovako: »Gledajući

INSTITUT
ZA FILOZOFIJU